

eller andre ejerformer eller sådan noget dårlighed, som nogle måske vil sige, men det synes vi faktisk, at der skal være gode muligheder for at udvikle ude på landet. Produktionsenheder, hvor flere familier er sammen om det. Det er jo en idé, som især Enhedslisten og SF burde kunne støtte.

Så vi synes egentlig, at der er brug for at få lempet på nogle ting, og derfor kan vi stærkt anbefale de beslutningsforslag her.

Thorkild B. Fransaard (FRI):

De tre beslutningsforslag kan, hvis de bliver vedtaget, være med til at modvirke den skævvridning, der er i vores land. De kan være med til at modvirke, at befolkningen klumper sig sammen i byerne, og til at de igen får lyst til at bo mere ude i tyndt befolkede områder. Det vil være til gavn for miljøet, det ville være til gavn for befolkningen som helhed.

Især med hensyn til miljøet er der jo ført en forfæjlet politik igennem mange år ved, at man har gjort alt, hvad man kunne, for at befolkningen klumper sig sammen i byerne, og derved opstår de store miljøproblemer, som vi står over for. Det er i byerne, de er skabt, og det er dér, de er.

Hvis det her vedtages, så åbnes der op igen for, at folk vil bo ude i de tyndt befolkede områder. Vi kan tage beslutningsforslag nr. B 56. Det handler om, at eksisterende virksomheder kan få lov til at udvide uden al for stor modstand fra det offentlige. Det er simpelt hen nødvendigt, og jeg så gerne – men det er ikke med i det her beslutningsforslag – at det blev besluttet, at det, der hedder erhvervsområder, blev flyttet mere ud i landdistrikterne i stedet for i områderne tæt på byerne, hvor de skaber problemer.

Jeg ved ikke, hvorfor man har den indstilling, at virksomhederne absolut skal klumpe sig sammen inde i byerne. Når man ser tilbage på de sidste 50 år – og jeg skal lade være med at nævne navne, for jeg er også selv en af dem – er alle de virksomheder, der er startet, startet ude i landdistrikterne. Byerne har så tilnærmet sig den pågældende virksomhed, eller der er opstået en by omkring virksomheden. Det er de faktiske forhold.

Alle de, der er startet indtil nu, har som regel været nogle, der ikke havde for store midler; det kan være en tømrermester, en smedemester, og jeg kan blive ved. Det er dem, der starter

virksomhederne, og de starter derude, og det vil de også blive ved med. Hvorfor skal det bremses?

Tværtimod skal vi hjælpe til, at de selvfølgelig kan bygge til den eksisterende virksomhed, de har derude, men samtidig skal der også være mulighed for, at de kan blive derude, ligegyldigt hvor store de bliver, i stedet for at klumpe sig sammen inde i byerne. Jeg er sikker på, at det er til gavn for miljøet.

Så er der det andet forslag, B 57. Det drejer sig om, at der ude på de landbrug, der bliver større og større – og det vil de blive, hvad enten vi kan lide det eller ej – åbnes op for, at man kan bygge en ekstra bolig eller to. Det er rigtigt, som det er nævnt, at der i dag er en mulighed for at søge om det, men det er ikke en ret, og det er det, vi med det her forslag gerne ville have indført, for vi har lyst til at lave lovgivning efter udviklingen.

Det sidste forslag drejer sig om alle disse landbrugsejendomme, der står tilbage nu, fordi jorden er slået sammen med andres. Der står mange bygninger, og der foreslår vi, at der skal være større mulighed for, at de kan udnyttes eksempelvis på den måde, at der kan være nogle store udhuse, og der kan selvfølgelig også være nogle store beboelser. I de store beboelser kunne der gives tilladelse til, at der eventuelt kunne indrettes en række lejligheder; det er næsten ikke til at få lov til i dag.

Med hensyn til de store udbygninger skal der åbnes helt op for, at hvis der er nogle, der vil starte en virksomhed derude, så skal de have lov til det uden de store problemer. Det kunne måske ende med, at der blev en mellemstor virksomhed derude, og jeg er ikke enig i, at det vil skade miljøet, at en sådan virksomhed ville ligge derude, tværtimod. Som jeg har sagt tidligere, er jeg overbevist om, at miljøproblemer skabes, hvor virksomhederne klumpes sammen inde ved byerne, hvor befolkningen klumpes sammen.

De tre beslutningsforslag her vil altså være med til at starte en anden udvikling, en udvikling, hvor vi får fordelt befolkningen over hele landet, i stedet for at den klumpes sammen. Derfor vil vi selvfølgelig støtte de her tre beslutningsforslag. Vi er medforslagsstillere.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Hans Christian Schmidt.